

Arrest

nr. 256 018 van 9 juni 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CAMERLYNCK
Cartonstraat 14
8900 IEPER

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 19 januari 2021 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 maart 2021 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 april 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die *loco* advocaat D. MATRAY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 1 augustus 2020 een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19*ter*) in functie van zijn Belgisch minderjarig kind.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie trof op 19 januari 2021 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoeker werd hiervan op 29 januari 2021 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(...)

BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN ZONDER BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 1.08.2020 werd ingediend door:

Naam: S.(...)

Voornamen: A.(...) A.(...) S.(...)

Nationaliteit: Irak

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met zijn Belgisch minderjarig kind, de genaamde C.(...) S.(...), E.(...) ((...)) in toepassing van artikel 40 ter, §2, eerste lid, 2° van de wet van 15.12.1980.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 bepaalt het volgende: 'De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: de familieleden vermeld in artikel 40bis §2, eerste lid, 4° die de ouders zijn van een minderjarige Belg, die hun identiteit aantonen met een identiteitsdocument en die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen.'

Uit de gegevens van het rijksregister blijkt dat betrokkene en zijn zoon C.(...) S.(...), E.(...) ((...)) niet op hetzelfde adres wonen. In die zin kan dus niet worden vastgesteld dat betrokkene zijn zoon komt begeleiden of vervoegen. De notie "begeleiden" of "zich bij hem voegen", zoals opgenomen in voormelde bepaling, hoewel dit geen permanente samenwoning hoeft te zijn, impliceert niettemin dat het betrokkene toekomt bewijzen aan te brengen dat hij een minimum aan gemeenschappelijk leven onderhoudt met de referentiepersoon en derhalve bewijzen voorlegt van een financiële en emotionele band met het kind in functie van wie hij het verblijfsrecht aanvraagt.

Voorzover betrokkene, door voorlegging van een aantal documenten, in figuurlijke zin wil aantonen zijn kind wel degelijk te komen vervoegen door zijn financiële en affectieve band met hem aan te tonen, werden volgende documenten voorgelegd:

- Een brief van de advocaat dd 25.08.2020: met in bijlage 99 foto's

Wat betreft de financiële band met het kind wordt deze onvoldoende bewezen: De advocaat, meneer C. H., verklaart in de brief dat betrokkene op huidig ogenblik beperkt kan bijdragen, maar binnenkort zou beginnen met parttime interimwerk waardoor hij een normale bijdrage zal kunnen leveren in de kosten van opvoeding en onderhoud van zijn kind. Het gaat hier om een verklaring van de advocaat, er werden verder geen bewijsstukken voorgelegd.

Wat betreft de affectieve band, ter bewijs hiervan werden slechts ongedateerde foto's voorgelegd. Er wordt dan wel een groot aantal foto's (99) voorgelegd, maar een heel aantal foto's zijn duidelijk op hetzelfde moment genomen in slechts een licht afwisselende pose, waarop we vermoeden dat enkel het kind met betrokkene en/of met de moeder te zien is. Van foto's op zich valt niet af te leiden of er wel degelijk een affectieve band bestaat tussen vader en kind. Het is de bedoeling dat we kunnen vaststellen dat betrokkene contact heeft met zijn kind, deel uit maakt van het (dagelijks) leven van het kind, mee in staat voor de opvoeding van het kind, mee betrokken is voor de verzorging en het welbevinden van het kind, kortom dat betrokkene samen met de moeder mee de zorg opneemt voor het kind.

Hoe mensen hun gezinssituatie onder elkaar regelen is uiteraard een private aangelegenheid. Voorzover men echter uit die gezinssituatie verblijfsrecht wenst te ontleen en deze atypisch is, wordt echter wel verwacht dat er voldoende sluitende bewijsstukken worden voorgelegd om toelichting te geven over waarom het gezin niet gezamenlijk gevestigd is en over hoe de contacten (en met welke regelmaat) dan wel plaats vinden. Er werd daartoe geen enkel objectief te verifiëren document voorgelegd.

Het volstaat niet een Belgisch kind te hebben, betrokkene dient effectief het vaderschap op te nemen alvorens hij verblijfsrecht aan het bestaan van het kind kan ontleen. Indien het vaderschap niet daadwerkelijk wordt ingevuld, hoeft betrokkene helemaal geen verblijfsrecht te hebben in België.

Bij gebrek aan voldoende bewijzen betreffende de affectieve en financiële band van betrokkene met het Belgische kind, kan het verblijfsrecht overeenkomstig art. 40ter van de wet van 15.12.1980 niet worden toegestaan.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken.

*De Dienst Vreemdelingenzaken wenst de aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt de aanvraag van verblijf geweigerd. De andere voorwaarden werden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De DVZ raadt ten stelligste af een nieuwe aanvraag in te dienen zonder dat aan bovenvermelde inhoudelijke bezwaren is verholpen.
(...)"*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Verzoeker formuleert zijn grief als volgt:

"(...)

1. Als een beroep ingesteld wordt voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overeenkomstig art. 39/2 § 2 van de Vreemdelingenwet - zoals in casu - , komt het aan de Raad toe, in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht, na te gaan of de overheid die de bestreden beslissing genomen heeft, bij de beoordeling van de aanvraag uitgegaan is van juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit gekomen is.

Verzoeker is van mening dat de D.V.Z. in onredelijkheid tot zijn besluit gekomen is.

Het is juist dat de domicilie van verzoeker en van de moeder niet dezelfde is. Dit is in eerste instantie een gevolg van het feit dat de moeder in een sociale woning woonde, en dat de Sociale Huisvestingsmaatschappij niet toeliet dat de domicilie van verzoeker daar gevestigd werd. Er was echter, ondanks de andere domicilie, sprake van één gezinsscel.

Later is de relatie tussen verzoeker en de moeder tot een einde gekomen, en zo werd er niet meer uitgekeken naar een grotere woning waar de domicilie van de moeder én verzoeker zou kunnen gevestigd worden.

Er is echter steeds een emotionele en financiële band tussen verzoeker en zijn zoontje geweest, en die is er uiteraard nog steeds.

Verzoeker heeft, op verzoek van de D.V.Z., deze emotionele band aangetoond door het voorleggen van een groot aantal foto's (99 om precies te zijn), maar de bestreden beslissing stelt dat 'uit de foto's op zich niet valt af te leiden of er wel degelijk een affectieve band bestaat tussen vader en kind'.

Dit is het toppunt van onredelijkheid !!!

Als men de foto's goed bekijkt, ziet men toch duidelijk dat verzoeker van zijn zoontje houdt en dat er een emotionele band is.

In feite was verzoeker beter met zijn zoontje beter naar de kantoren van de D.V.Z. in Brussel getrokken, zodat men de visu zou kunnen vaststellen dat er een grote emotionele band is tussen verzoeker met zijn zoontje

2. Verzoeker zou thans nog vele tientallen foto's kunnen voorleggen waaruit de blijvende hechte emotionele band met zijn zoontje (nu bijna één jaar oud) blijkt, maar hij doet dit niet omdat er zou kunnen gesteld worden dat de D.V.Z. met deze foto's geen rekening kon houden omdat men zich dient te stellen op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing.

Verzoeker is er van overtuigd dat uit de voorgelegde foto's wel degelijk een grote emotionele band tussen hem en zijn zoontje blijkt. Het gaat uiteraard om een appreciatie, maar verzoeker heeft er het volste vertrouwen in dat de Raad deze foto's anders zal beoordelen dan de D.V.Z. gedaan heeft.

3. Verder heeft verzoeker, door het voorleggen van een bankoverschrijving en een aantal tickets van aankopen die verzoeker voor zijn zoontje gedaan heeft, de financiële band voldoende aangetoond.

Verzoeker is thans in staat door bankoverschrijvingen aan te tonen dat hij maandelijks onderhoudsgeld voor zijn zoontje betaalt, maar op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing voerde verzoeker nog geen bankoverschrijvingen uit, en droeg hij in natura bij in de uitgaven die voor zijn zoontje dienden gedaan te worden.

Ten overvloede zij nog erop gewezen dat de art. 40ter Vr.W. geen bestaansmiddelenvoorwaarde bevat, en dat de bestreden beslissing een voorwaarde toevoegt aan de Wet die niet in de Wet voorzien is."

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) mag zich bij het beoordelen van de redelijkheid van de genomen beslissing niet in de plaats stellen van de bevoegde overheid. Hij beschikt te dezen slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Dit betekent dat hij alleen die beslissing

strijdig met het redelijkheidsbeginsel kan bevinden die dermate buiten verhouding staat tot de feiten dat geen enkele redelijk oordelende overheid die beslissing zou nemen (RvS 17 juni 2013, nr. 223.931).

2.3. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen. Bij de beoordeling van de naleving van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn oordeel omtrent de feiten in de plaats te stellen van het oordeel van het bestuur. Hij is enkel bevoegd om na te gaan of de administratieve overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen (RvS 13 augustus 2013, nr. 224.475).

2.4. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 40ter van de vreemdelingenwet, en meer in het bijzonder artikel 40ter, §2, eerste lid, 2°, van de vreemdelingenwet, bepaalt het volgende:

“(…)

§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie:

(…)

2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.

(…)”

2.5. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 1 augustus 2020 te Ieper een aanvraag indiende van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter) in zijn hoedanigheid van vader van een Belgisch minderjarig kind. Verzoeker legde een geboorteakte, een erkenningsakte, een attest van de Iraakse ambassade, een betalingsbewijs en een gezinssamenstelling neer en werd verzocht om ten laatste op 31 oktober 2020 een geldig paspoort en “bewijzen affectieve en financiële band” neer te leggen.

Via de diensten van de stad Ieper maakte verzoeker op 17 september 2020 zijn Iraakes paspoort over en een schrijven van zijn raadsman met 99 foto's van verzoeker met de minderjarige baby die hij heeft erkend.

2.6. In zijn beslissing wijst de gemachtigde van de staatssecretaris erop dat verzoeker en zijn Belgische zoon niet op hetzelfde adres wonen, waardoor van verzoeker wordt verlangd dat hij bewijzen voorlegt van een financiële en emotionele band met het kind in functie waarvan hij het verblijfsrecht wenst te bekomen. Met betrekking tot de inhoud van het schrijven van verzoekers raadsman wordt in de beslissing het volgende gesteld: “Wat betreft de financiële band met het kind wordt deze onvoldoende bewezen: De advocaat, meneer C.(...) H.(...), verklaart in de brief dat betrokkene op huidig ogenblik beperkt kan bijdragen, maar binnenkort zou beginnen met parttime interimwerk waardoor hij een normale bijdrage zal kunnen leveren in de kosten van opvoeding en onderhoud van zijn kind. Het gaat hier om een verklaring van de advocaat, er werden verder geen bewijsstukken voorgelegd.

Wat betreft de affectieve band, ter bewijs hiervan werden slechts ongedateerde foto's voorgelegd. Er wordt dan wel een groot aantal foto's (99) voorgelegd, maar een heel aantal foto's zijn duidelijk op hetzelfde moment genomen in slechts een licht afwisselende pose, waarop we vermoeden dat enkel het kind met betrokkene en/of met de moeder te zien is. Van foto's op zich valt niet af te leiden of er wel degelijk een affectieve band bestaat tussen vader en kind. Het is de bedoeling dat we kunnen vaststellen dat betrokkene contact heeft met zijn kind, deel uit maakt van het (dagelijks) leven van het kind, mee in staat voor de opvoeding van het kind, mee betrokken is voor de verzorging en het welbevinden van het kind, kortom dat betrokkene samen met de moeder mee de zorg opneemt voor het kind.

Hoe mensen hun gezinssituatie onder elkaar regelen is uiteraard een private aangelegenheid. Voorzover men echter uit die gezinssituatie verblijfsrecht wenst te ontleen en deze atypisch is, wordt echter wel verwacht dat er voldoende sluitende bewijsstukken worden voorgelegd om toelichting te geven over waarom het gezin niet gezamenlijk gevestigd is en over hoe de contacten (en met welke regelmaat) dan wel plaats vinden. Er werd daartoe geen enkel objectief te verifiëren document voorgelegd.

Het volstaat niet een Belgisch kind te hebben, betrokkene dient effectief het vaderschap op te nemen alvorens hij verblijfsrecht aan het bestaan van het kind kan ontleen. Indien het vaderschap niet daadwerkelijk wordt ingevuld, hoeft betrokkene helemaal geen verblijfsrecht te hebben in België.”

2.7. In zijn middel bevestigt verzoeker dat hij zijn minderjarig Belgisch kind niet ‘vergezelt’ of zich niet bij het kind en de moeder heeft ‘gevoegd’. Hij geeft zelfs aan dat de relatie tussen hem en de moeder van het kind ten einde is gekomen zodat er wellicht ook geen gezamenlijke vestiging meer wordt gepland.

2.8. De Raad stelt in de eerste plaats vast dat er geen samenwonen is en het *in casu* gaat om een ‘atypische’ gezinssituatie waardoor de gemachtigde van de staatssecretaris geenszins kennelijk onredelijk te werk ging door te vereisen dat verzoeker concreet bewijst *“dat betrokkene contact heeft met zijn kind, deel uit maakt van het (dagelijks) leven van het kind, mee in staat voor de opvoeding van het kind, mee betrokken is voor de verzorging en het welbevinden van het kind, kortom dat betrokkene samen met de moeder mee de zorg opneemt voor het kind”*. De loutere affirmatie van verzoeker dat er steeds een emotionele en financiële band tussen hem en zijn zoontje is geweest, en dat die er uiteraard nog steeds is, volstaat op dit punt niet.

2.9. Volgens verzoeker wijzen de neergelegde foto’s wel degelijk op een emotionele band. De Raad merkt op dat er 99 ongedateerde foto’s werden neergelegd waarop verzoeker op vertederende wijze poseert met een baby. Verzoeker weerlegt de vaststelling van de gemachtigde van de staatssecretaris niet dat *“een heel aantal foto’s zijn duidelijk op hetzelfde moment genomen in slechts een licht afwisselende pose”*. Daargelaten de vraag of deze foto’s het bestaan van een emotionele band tussen verzoeker en de afgebeelde baby kunnen aantonen, vormen deze foto’s in geen geval een deugdelijk bewijs van het daadwerkelijk invullen van het vaderschap. Zoals in de beslissing terecht wordt gesteld, kan immers uit de foto’s geenszins worden afgeleid op welke wijze en met welke frequentie er contacten zijn tussen vader en kind en/of op welke wijze verzoeker zich effectief bekommert om de zorg voor en de opvoeding van het kind.

2.10. Verzoeker maakt in zijn middel gewag van bankoverschrijvingen, aankooptickets en bijdragen in natura voor zijn zoontje, maar noch het administratief dossier, noch de bijlagen bij het verzoekschrift bevatten enig tastbaar bewijs van een financiële inspanning van verzoeker om de kosten van de verzorging en de opvoeding van zijn minderjarig Belgisch kind te helpen dekken. In weerwil van verzoekers beweringen wordt in de bestreden beslissing geen bestaansmiddelenvereiste gesteld, zodat hij niet kan worden gevolgd waar hij poneert dat de bestreden beslissing een voorwaarde toevoegt die niet in de wet voorzien is.

2.11. Verzoeker toont niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van de beslissing uitging van onjuiste feitelijke gegevens of dat deze kennelijk onredelijk werden beoordeeld. In de beslissing kon op deugdelijke wijze geconcludeerd worden dat er onvoldoende bewijzen betreffende de affectieve en financiële band van verzoeker met het Belgische kind voorhanden waren waardoor het recht op verblijf kon worden geweigerd.

2.12. Er werd geen schending aangetoond van artikel 40ter van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen en de motieven staan niet in kennelijke wanverhouding tot het besluit. Er is geen sprake van een schending van het redelijkheidsbeginsel en/of de materiële motiveringsplicht.

Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend eenentwintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN